

1909-01-06

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Modtagersted:
Seattle

Omtalte personer:
Hans Nicolai Holten
Elise Konstantin-Hansen
Agnete Skovgaard
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 44 nr. 27

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver, at han og Niels Skovgaard har fuld tillid til Susette Holten, men ikke til hendes mand, Nicolai Holten.

TRANSSKRIFTION

Mappe 44 brev 27
Rosenvænget 6-1-09

Kjære Søster! Det er sært som vi skal fordærve jul og fødselsdag for hinanden, men en hilsen skal Du da have til den 29 ende selv om jeg må bedrøve Dig. Tak for Dit søde brev, hvori Du åbner Dit hjerte, det var velgørende, selv om det ikke åbenbarede noget skjult, kun understregede Dit forhold til Elise og Thora.

Angående det, Du begærer, så er jeg aldeles overbevist om, at det urigtigste jeg kunde gjøre vilde være at betro Åges penge i Nicolais hænder. Niels har skrevet så udførligt, så jeg knap ved, hvad jeg skal tilføje. Din rædsel for at kæmpe med Amerika forstår jeg til fulde, men det er nødvendigt, kampen gælder Din mand, det var for hans skyld Du

-2-

rejste, og selv om Du tror, at nu er dens strid til ende, kan vi andre ikke tro det, kun håbe på, at tiden vil vise, at Du havde ret. Ja Gud give Du havde det. Du nævner, at rejse hid, for at få fat i pengene. Gærne, gærne genså jeg Dig, men ikke på den måde. * Helst spildte jeg ikke ord på den gale ide, men jeg skylder Dig at sige forud (og jeg må så meget mere gjøre det som Niels har skrevet til Dig "om at Du kunde tigge Joakim så længe, at han gav efter, ved jeg ikke") altså forud, at Du ikke senere skulde bebrejde mig tavshed, at selv om det vilde blive endnu bittre for mig og Dig at tale om denne sag ansigt til ansigt, så vilde det ingen forskel gjøre. Jeg hverken kan eller vil gjøre hvad jeg i denne mener at være urigtigt. Selv om jeg med blødende hjerte skulde se Dig rejse tilbage mere tomhændet end Du kom.

Det Niels skriver om forskellen

-3-

mellem vort syn på Dig og på Nicolaj, er rigtigt. Jeg troede ikke, Du kunde være i tvivl om, at vi anser Dig for lige så pålidelig, som ham for svag. Kun er du af kærlighed ganske betaget af ham. Da vi alletider må regne med Eder begge som en enhed, forstår jeg, at Du mulig kan have følt en skygge falde fra ham til Dig.

Efter dette er det svært at forme slutningen til at fødselsdagsbrev, jeg kan næsten ikke. - - Og Du ved dog godt, hvor gærne jeg skrev fornøjeligt til Dig, hvor jeg ønsker Dig rig velsignelse og alt hvad godt er i Dit nye år.

Hvor jeg ønsker Dig, at Din tro på Nicolaj må stadfæste sig dag for dag.
Du må gennemgå meget for hans skyld, og vi kan

-4-

ikke hjælpe Dig, Du må selv føre kampen igennem. Sendte vi Dig pengene,
er det min overbevisning, at alt hvad Du har bygget op, alt for let kunde
blive ødelagt. Det Du tror vilde være en hjælp, anser jeg for lige det
modsatte.

Gud ske lov for Din sandruhed, som er det faste punkt, den uvurderlige
modvægt, Gud ske lov for Dit kjærlige, heltemodige hjærte mange hilsner
fra Agnete og Joakim.

Og så står der en forklaring af hvorfor det havde varet så længe med
svaret.

|Helst spildte jeg ikke ord på den rejse, for hvad Du har i hovedet får ingen
Dig fra, men jeg skylder at sige Dig forud, at Du ikke senere skal bebrejde
mig tavshed, at selv om det bliver endnu bittre for Dig og mig at tale om
den sag ansigt til ansigt så vil det ingen forskel gjøre. Jeg hverken vil eller
kan gjøre, hvad jeg i denne sag mener at være urigtigt, selv om jeg med
blødende hjærte skal se Dig rejse tilbage mere tomhændet end Du kom.|

Rosenvænget 6-1-09

Kjære Pæster! Det er svært som
vi skal fordeere jule og fødselsdag for
hinanden, men en hilsen skal du
have til den 29de selv om jeg samtidig
må bebrejde dig. Tak for dit søde
brev, hvori du åbner dit hjerte, at
var velgjørende, selv om det ikke åbenbarer
någ noget skjult, kun understreger det
forhold til Elise og Thora.

Angående at du begærer, så er jeg
aldeles overbevist om, at det vigtigste
jeg kunde gjort vilde være at betro dig
perge i Wedersø hænder. Niels har
strevet så udførligt, så jeg knapt ved
hvad jeg skal tilføje. Din rastel for
at kæmpe med America, forstår jeg til fulde,
men det er nødvendigt, kampen gælder
din mand, det var for hans skyld du

Stelt sig edtejs ikke ord på den gale side,
men jeg skyldte dig at dig forud, (og jⁱ ma^d sig migst
mere gjør det, som Niels her skrevet til dig^{er}
om du kunde ligge Joakim så længe, at han gav
efter, ved, ikke^{er}) altså forud, at du ikke senere
skulde bebrejde mig taashed, at selv om det
ville blive endnu bittere for dig og mig at tale
om denne dag anerst til anerst, så ville
det ingen forskel gøre. I hvilken kan ellers
gøre hvad jⁱ i denne menar at være urogtig,
Selv om jⁱ ma^d bløddende hjerte skulde se dig
nysse tilbage mere tomhødet end du kom.

rejste, og selv om Du tror, at mer den
strid til ende, kan vi andre ikke tro det,
kun håbe på at tiden vil vise, at Du
haa det ret. Ja Gud give Du haade det.
Du nævner, at rejse land, for at få fat
i pengene. Gerne, gerne gendag, dog,
men ikke på den måde. Helst opvælt
i ikke ord på den rejse, for hvad du
får i hovedet, får ingen dog fra, men jeg
skylder at sige dig forud, at Du ikke
senere skal bebrejde mig taushed, at selv
om det bliver endnu bitterere for dig og
mig at tale om denne sag andet til
andet så vil det ingen forskel gøre.
Jeg haster vil eller kan gøre, hvad
j: denne mener at være uagtet,
selv om jeg med blødende hjerte skal
se dig rejse tilbage med tomhændet, end
Du kom.

Det Niels skriver om forskellen

mellem vort dy og p^r Nicolas,
er meget. Ij trode ikke du kunde vare
i tvivl om, at vi ønsker dig for lige
saa p^raktelig, som ham for soog.
Nu er du af K^ronligheds gæster
betaget af ham. Da vi altid
m^a regne med Eder begge som en
enhed, forstår ij, at du umulig kan
have følt en skæppe falde fra ham
p^rad dig.

Efter dette er det svært at forme
slutningen til et f^riselsdagsbrev,
ij kan være ikke. — Og du vid dog
godt hvor gerne ij st^rom fr^røjelig
til dig, hvor ij ønsker dig ny velv^r
nelse og alt hvad godt er. Det
nye år. Hvor ij ønsker dig, at du
tro p^r Nicolas; nu skal alle ij
dag for dag. Det m^a g^rumme
meget for hans skyld, og vi kan

ikke g^ræde dig, du m^a s^rile f^rore k^rampen
egenem. Sendte vi dig pengene, er det
min overbevisning, at det hvad du
har bygget op, alt for let kunde blive
v^ridslagt. Det du tror vilde være en l^rge,
ans^rij for lige det modsatte.

Gud alle lov for din standhed, som
er det faste punkt, den uv^runderlige
modv^ragt. Gud alle lov for det fej^rlige,
heldsm^røse hjerte m^age velkom fra
Agnete og Joachim.

Og nu skal der en forkl^ring af hvorfor det
harde vant saa langt med v^rant.